

підготовки фахівців для органів внутрішніх справ України. – Харків: тези доповідей на науково-практичній конференції, 20-21 травня 1999 р. – Харків: Ун-т внутрішніх справ, 1999. – С. 57-59.

Шапошник Г. Г.,

старший викладач кафедри сучасних європейських мов Національного університету державної фіскальної служби України

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

В умовах росту інтеграції освіти, науки і виробництва ще в більшій мірі виступає завдання підготовки та формування творчої особистості фахівця, поступове перетворення навчальної діяльності студента в професійну діяльність. Це зумовлено розширенням і зміцненням міжнародних зв'язків, необхідністю ознайомлення зі світовою культурою, потребою освоєння науково-технічного процесу, розширенням ділових та особистих контрактів. Проблема активізації пізнавальної діяльності студентів при вивченні німецької мови як навчального предмету набуває зараз все більш актуального значення. З підвищенням вимог до спеціаліста з вищою освітою, його світогляду, культурному та професійному рівню підвищується і роль німецької мови.

Для забезпечення ефективного навчання німецької мови у вищому навчальному закладі та отримання об'єктивних показників навчальних досягнень з предмету «Іноземна мова» (німецька) необхідно створити надійну систему контролю володіння іноземною мовою. Процес навчання є системою із внутрішніми взаємозв'язками між її компонентами.

Важливим компонентом системи навчання іноземної мови є контроль, який і виступає підсистемою відносно цієї системи. Тобто підсистема контролю функціонує як невід'ємний компонент системи навчання. Мета контролю як підсистеми навчання є адекватною загальній меті навчання. Отже, мета контролю відображає не тільки контролюючий, але й навчальний, освітній, виховний і розвиваючий аспекти.

Функціонування системи тестового контролю реалізується на певних етапах за допомогою конкретних видів, типів, форм, способів, прийомів та засобів тестування.

Цілі тестового контролю співвідносяться з етапами навчання матеріалу. Для уточнення етапів проведення тестового контролю ми виходимо з положення про те, що контроль проводиться наприкінці того

мінімального відрізка навчального процесу, за який відбулось засвоєння студентами певної порції навчального матеріалу і були опановані певні дії оперування цим матеріалом. Такий мінімальний відрізок навчального процесу може збігатися з етапом заняття або цілим заняттям. Іншими словами, уже в процесі становлення окремих навичок та вмінь мовлення на певних етапах цього процесу застосовується тестовий контроль для визначення ступеня успішності навчальної діяльності студента з оволодіння німецькою мовою у процесі навчання. Далі тестовий контроль проводиться з певними інтервалами і завершується підсумковим контролем в кінці кожного ступеня навчання. Тобто періодичність тестового контролю має циклічний характер, що дозволяє зміст тестового контролю на одному етапі співвіднести із змістом тестового контролю на наступному етапі. Циклічність тестового контролю збігається з цілями системи тестового контролю і обумовлює зміст специфікації тесту з німецької мови.

Отже, відповідно до етапів навчання та цілей тестового контролю ми визначасмо чотири етапи тестування:

- 1) наприкінці окремого етапу заняття чи заняття в цілому;
- 2) по завершенні роботи над темою або тематичним циклом, який включає серію занять;
- 3) наприкінці семестру, навчального року;
- 4) по завершенні окремого ступеня або всього періоду навчання.

На кожному із згаданих етапів реалізуються різні види тестування, яким притаманні відповідні функції тестового контролю. Традиційно у навчанні німецької мови застосовуються такі види контролю як поточний, тематичний, рубіжний, підсумковий. Відповідно в системі тестового контролю ми виділяємо поточне тестування, тематичне тестування, рубіжне тестування та підсумкове тестування.

Тестовий контроль іншомовних навичок і вмінь проводиться різними способами. Тестування в письмовій формі за способом проведення є колективним, тобто група тестованих одночасно виконує один і той самий тест. Усне тестування за способом проведення є індивідуальним, тобто група тестованих виконує тест послідовно один за одним.

У спеціальній літературі описуються різні прийоми тестування, за допомогою яких від тестованого отримується відповідь. Серед них виділяють: запитання-відповідь, правильно-неправильно, множинний вибір, заповнення пропусків (доповнення, добір, перегрупування, відновлення, вставляння, диктант, клоуз-тест, трансформування, переформулювання, переклад, твір, монолог, читання вголос).

Перелічені прийоми тестування дозволяють моделювати мовленнєву поведінку тестованого під час тестування в різних видах мовленнєвої діяльності.

До засобів тестового контролю ми відносимо власне тести у друкованій версії, звукозапис тестових матеріалів, спеціальні бланки для фіксування відповідей тестованих, методи оцінки результатів виконання даного тесту.

Список використаних джерел

1. Дюканова Н.М. Проблеми застосування тестів під час вивчення іноземної мови // Нові технології навчання: Наук.-метод. зб. / Кол. авт. - К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти, 2007. - Вип. 46. - С. 26-31.
2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб./ Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. - К.: Ленвіт, 2002. - 328 с.

Шемякіна Н. В.,

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ*

ЛІНГВІСТИЧНИЙ ТА МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ЛЕКСИКИ

Іншомовна підготовка майбутніх фахівців із права передбачає комплексне оволодіння професійними і лінгвістичними вміннями та навичками, використання іноземної мови як основи для набуття фахової компетенції, а також спрямованість її змісту на окрему професійну галузь.

Професійна комунікація фахівців у будь-якій галузі неможлива без оволодіння її спеціальною термінологією, у тому числі і іноземною. Одним із ключових завдань навчання іноземної мови майбутніх юристів є розвиток лексичних навичок, тобто оволодіння професійними лексичними одиницями, правовою термінологією, знаннями способу їх сполучуваності та її вживання у різних контекстах.

Французька юридична термінологія є досить різноманітною і може бути класифікована на декілька видів :

1. В залежності від галузі знань, всі терміни в правничій діяльності поділяються на три групи: 1) загальнонавчальні терміни – терміни, які вживаються в повсякденному значенні, наприклад: «*affaire f*», «*document m*»;